

Octombrie

Ileana

Se tencuiește ziua în lumină,
Plâng strugurii în vie, arămii,
Se scutură pe degetele zării
Culori din curcubeu în zori de zi.

Copacii se dezbracă trist de frunze
Cu glasul tremurând de vânt, șoptind
la pieptul toamnei, jalea prinsă-n umbre,
Orfelinat de ramuri care plâng.

Ulcioarele-și răstoarnă-n buze pline
culoarea boabelor ce curg nectar,
Gutuile stau galbene și aldine
peste-un covor portocaliu și cald.

Se nasc în mine pofte nesătule,
Miroase a nucă verde și-a porumb.
În jar, sub luna plină și mlădie,
coc boabe crude și le sting cu vin.

Răsare ziua și apune noaptea,
Octombrie se scurge încet în timp
ce pașii mei se răscolesc prin iarba
pe care toamna-o țese arămiu.

În pieptul meu își scutură regretul
dorințele. Octombrie, cheflui,
mi-a alungat tristețile. Cu noaptea
fierbinte și frumoasă, bea rachiu!

22.10.2019